

Стефан майка си думаше:
 – Ще ида, мамо, ще ида,
 на връх на Стара планина,
 на хайдушката равнина.
 Там има златна ябълка,
 ще ида да я откъсна.

Мама на Стефан думаше:
 – Караджа, синко Стефанде,
 тук седи, сино, не ходи,
 гората е пълна със турци,
 те ще те, синко, уловят,
 уловят ще те убият.

Стефан майка си не слуша,
 че стана Стефан, отиде,
 на връх на Стара планина,
 на хайдушката равнина.
 Турци Стефана хванали,
 че му главата отрязали.

Главата му се търкаля,
 меден му език говори:
 – Да се провали, проседне,
 който майка си не слуша.